

раздѣлятъ по равно. Щомъ приложите тѣзи действия, спорътъ изчезва.

Каква поука можете да извадите отъ примѣра за професора и студента? Когато има две противоположни мисли въ себе си, човѣкъ е едновременно и професоръ, и студентъ. За да разреши спора между противоположнитѣ мисли въ себе си, той трѣбва да събере положителния и отрицателния резултатъ и да ги раздѣли на две. Щомъ извърши тѣзи процеси, той се намира вече предъ истината, която ще го освободи отъ мъчнотията.

Следователно, щомъ се намѣрите въ противоречие, приложете горния законъ. Запримѣръ, срѣщате единъ беденъ човѣкъ и нѣщо ви нашепва да му дадете 20 лв. Обаче, вие намирате, че 20 лева сж много, искате да му дадете 5 лева. Приложете закона. Съберете $20+5=25$. Полученото раздѣлете на две. Значи, $25:2=12.5$. Дайте на бедния човѣкъ 12.5 лв., за да бждете и двамата доволни. Това правило наричаме „златната срѣда“. Когато и дветѣ противоречиви мисли отстѣпятъ по нѣщо отъ себе си, въпросътъ се разрешава лесно. Защо студентътъ не отиде при професора си да се разговори съ него? Ако студентътъ е правъ, професорътъ ще съзнае погрѣшката си и ще я изправи. Ще кажете, че човѣкъ не трѣбва да се унижава. Въ разумнитѣ и справедливи отношения нѣма унижение. Унижава ли се човѣкъ, когато отива на фурната да купи хлѣбъ, но фурнаджията го връща назадъ, като му казва,